

[Industriministeren]

Jeg skal sige til hr. Ellemann-Jensen, at når han taler om kunstige tvangsordninger, som bevirker statslig styring, er jeg gået ud fra som en selvfølge, at han ikke omtaler nogen af de ordninger, industriministeriet administrerer inden for Danmarks erhvervsfond, inden for direktoratet for egnsudvikling og inden for teknologistyrelsen. Der findes nemlig ingen ordninger, som ikke er fuldstændig frivillige og afhængige af den enkelte virksomheds eget initiativ, og der findes ingen ordninger dér, som ikke administreres af erhvervslivets og arbejdsmarkedets egne eksperter.

Når både hr. Ellemann-Jensen og hr. Dyremose efterlyser en arbejdsgruppe og hr. Dyremose udtrykker sin forundring over, at socialdemokratiets ordfører peger på det industripolitiske kontaktudvalg, så forstår jeg ikke denne forundring. Også jeg finder, at det er det ideelle organ, også for denne debat. Hr. Dyremose har misforstået kontaktudvalgets arbejdsområde, hvis han formoder, at det kun beskæftiger sig med industriministeriets områder. Vi har allerede haft en række drøftelser i kontaktudvalget med energiministeren om energipolitik, med undervisningsministeren om forsknings- og uddannelsespolitik, med arbejdsministeren skal vi have drøftelser, med finansministeren skal vi have drøftelser, og med skatteministeren har vi haft drøftelser. Dette emne falder helt i tråd hermed. Hvad der interesserer industri- og håndværksudviklingen, interesserer også det industripolitiske kontaktudvalg.

Så skal jeg i øvrigt til hr. Dyremose sige, at hans interessante regnestykke med hensyn til, hvem han kunne samle op til et flertal for de ting, som ikke i forvejen enten er foreslået eller allerede vedtaget af regeringen, mindede mig en lille bitte smule om konen med æggen. Når hr. Dyremose fik tilstrækkelig mange flere end dem, han nok troede han havde nu, mente han, der ville opstå en mulighed. Det vil nok vise sig, hr. Dyremose, at det er klogest at vente.

Jeg kunne måske også have lov til at sige i al stilfærdighed, når hr. Dyremose spekulerer på, hvem der har foreslået hvad først, at det måske er mere interessant at konstatere, hvem der har konkretiseret, og hvem der har færdiggjort hvad først, og den drøftelse tager jeg meget gerne op, også på et rent statistisk grundlag.

Endelig er jeg glad for hr. Dyremoses meget omhyggelige gengivelse af finansministerens udtalelse. Jeg har den med fra finansministeren, men jeg er da gladere for, at hr. Dyremose bruger sin taletid på den, end at jeg skulle gøre det. Jeg tror, hr. Dyremose er klar over, at den samme holdning, som finansministeren har redegjort for, gælder f. eks. i det ministerium, jeg administrerer. Jeg tror, hr. Dyremose er opmærksom på, at vi inden for ganske få år har fjernet en række erhvervsfremmeordninger, som vi ikke længere fandt tidssvarende, og sat nye ind. Jeg tror også, hr. Dyremose er klar over, at det rent faktisk er eksperterne fra erhvervslivet og arbejdsmarkedet, der lægger detaljerne for ordningerne inden for langt de fleste erhvervsfremmeordninger og derved løbende kan tilrettelægge dem sådan, at de støder mod mindst muligt bureaukrati og indretter sig mest muligt efter den aktuelle situation. For at sige det på anden måde: en løbende regelsanering.

Så skal jeg sige, at uanset hvad man måtte mene og jeg måtte mene om detaljer i forslaget, finder jeg det fortsat værdifuldt, at vi på denne måde efterhånden stort set en gang om måneden får en drøftelse af udviklingen på det erhvervs- og industripolitiske område. Det ser jeg med glæde, og jeg ser også med glæde, at det i dag har givet regeringen en anledning til at vise, hvad der rent faktisk er gennemført siden regeringsdannelsen, og hvad der er fremsat som konkrete forslag til gennemførelse, dels direkte i folketinget, dels nu også i folketingets finansudvalg.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg har ikke meget at føje til industriministerens betragtninger, som jeg selvfølgelig er helt enig i, men jeg skulle måske lige sige så meget, at det, der er tale om, er ikke en skillelinje ned gennem folketinget, hr. Ellemann-Jensen, mellem dem, der vil styring, og dem, der vil frihed for erhvervslivet. Jeg tror ikke, der er nogen klar skillelinje dér. Jeg ser en klarere skillelinje mellem på den ene side de partier, der mener, at man kan løse alle disse samfunds aktuelle krisesyntomer ved at nedsætte statens indtægter, og på den anden side de partier, der mener, man kan løse de samme problemer ved at øge statens udgifter, og så midt imellem dem socialdemo-